newspaper.payamdaily.ir

پیام آشنا

نخستین روزنامه صبح البرز

سال دوازدهم دوره جدید، شماره ۲۸۳۸
(شماره مسلسل ۲۴۸۳۸، سال بیست و سوم)
چهارشنبه / ۲۶ شهریور / ۱۴۰۴
۲۴ / ربیع الاول / ۱۴۴۷
17 / September / 2025
۸ صفحه–قیمت ۱۵۰۰۰ تومان

@Payamashna

ضرورت تفویض اختیارات ویژه به استانداران برای نجات صنایع البرز

۶

همکاری‌های فرهنگی ایران و ارمنستان گسترش می‌یابد

۵

آغاز عملیات اجرایی دو تقاطع غیرهمسطح در کرج طی یک ماه آینده

۲

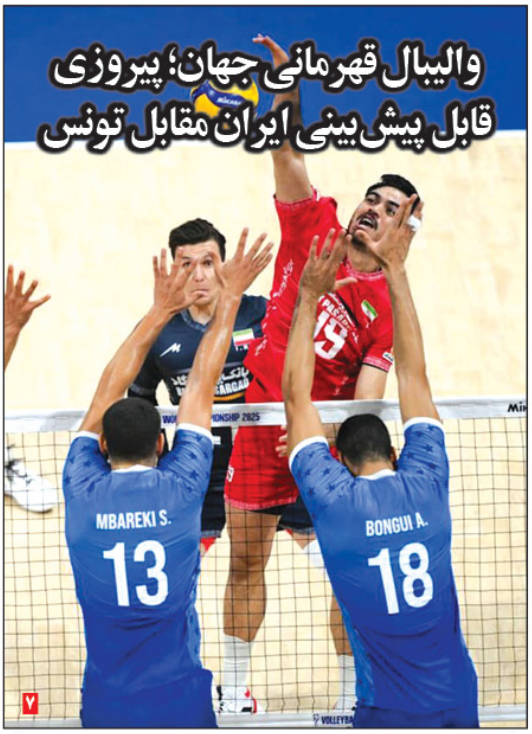

والیبال قهرمانی جهان؛ پیروزی قابل پیش بینی ایران مقابل تونس

۷

پیام آشنا بررسی می کند

طرح ملی هوش مصنوعی؛ مسیر تازه توسعه فناوری

۲

کیـــــک صبحانه نیست

علم تغذیه هنوز بر این باور است که صبحانه یکی از مهم‌ترین وعده‌های غذایی به‌خصوص برای سلامت جسم و ذهن کودکان است. با این حال بسیاری از والدین این وعده را جدی نمی‌گیرند. علم تغذیه هنوز بر این باور است که صبحانه یکی از مهم‌ترین وعده‌های غذایی به‌خصوص برای سلامت جسم و ذهن کودکان است. با این حال بسیاری از والدین این وعده را جدی نمی‌گیرند. نتیجه این ساده‌نگاری، صبحانه‌هایی است که بیشتر شبیه دسر است تا غذای کامل. کیک، کاوچه، بیسکوئیت و آبمیوه.

۴

جهان! با قصه، کودکان را ببین

فراخوان بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با شعار «جهان! با قصه، کودکان را ببین» منتشر شد. بیست‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی با هدف ترویج گسترده فرهنگ قصه و قصه‌گویی، توجه به نیازهای تربیتی و فرهنگی کودکان و نوجوانان، ارزش‌گذاری به روایت تک‌نفره و فرم‌های هنری قصه‌گویی، گسترش ارتباط با قصه‌گویان و نهادهای فرهنگی غیرایرانی، استفاده از ظرفیت رسانه، تعمیق نگاه علمی به حوزه قصه‌گویی، تمرکز بر محتوا بیش از قالب، شتاب‌ساز...

۵

ارتباط متقابل تخریب لایه ازن و آلودگی هوا

۳

در این شماره می خوانید:

۳ تفکر انسانی؛ سلاح پنهان تیم‌ها
۴ چقدر باید بخوابیم؟
۵ ۴ دهه سینمای دفاع مقدس بررسی می‌شود
۶ سردرگمی در تصویب بودجه
۷ آبیدال شایعه مرگش را تکذیب کرد
۸ مصائب پاستور برای کوچک‌سازی

سرمقاله

عرض‌اندام دختران دهه هشتادی، پای اقتصاد در میان است یا تغییر فرهنگ!

الهام آمرکاظمی

«هاجرای برگزاری یک اینوت در یکی از کافه‌های تهران که در آن دختران دهه هشتادی به دنبال یافتن «خودگردی» در میان مردان دهه شصتی بودند در روزهای اخیر بازتاب گسترده‌ای در شبکه‌های اجتماعی پیدا کرده‌است».

درحالی «این موضوع» از سال‌های گذشته تا کنون، به طور ملموس، قالب و چهره مشخص به خود نگرفته است که برگزاری اینوت‌های اینجیتیتی که با بازتاب گسترده‌ای در فضای مجازی مواجه می‌شود، کمک‌کننده این موضوع است که پدیده مذکور، از پتانسل کاری به خودنمایی در قالبی متمایز تبدیل شود.

اگرچه بسیاری از افراد صاحب‌نظر در این زمینه، بر این امر تأکید دارند که برگزاری اینوت‌هایی با چنین شکل و شمایل، می‌تواند صرفا جنبه نمایشی داشته باشد که در مقابل، اجماع فهم جامعه بر این اعتقاد است که نمایش‌های اینجیتیتی در درازمدت می‌تواند در نمودار معین، قالب و قالب مخصوص به خود را بگیرد که اثرات مخرب آن انکارناپذیر است.

در جامعه کنونی و با توجه بر دو ضلع رایج «مکث از ازدواج و رشد طلاق»، آنچه بیش از پیش، خطرساز تلقی می‌شود...

ادامه در صفحه ۲

پزشکیان:

نشست قطر می تواند آغاز اقداماتی برای تأمین امنیت منطقه باشد

رئیس‌جمهوری با تاکید بر اینکه برگزاری نشست قطر می‌تواند آغاز اقداماتی برای انسجام و تأمین امنیت منطقه باشد، اظهار کرد: این روند می‌تواند از تباطات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و علمی را هم در بین کشورهای اسلامی افزایش دهد و اختلافات مسلمانان نیز برطرف شود.

به گزارش پیام آشنا، مسعود پزشکیان در پایان نشست فوق‌العاده سران کشورهای اسلامی در قطر در گفت‌وگویی با خبرنگاران، اظهار کرد روند کنونی کشورهای اسلامی را بهم نزدیک می‌کند و اختلافاتی که تاکنون وجود داشته و تفرقه‌هایی که اسرائیل آگاهانه بین کشورهای اسلامی ایجاد می‌کردند، مشخص شده است. کشورهای اسلامی متوجه شدند که عامل اصلی خطر اسرائیل است در حالی که این رژیم اعلام می‌کرد ایران و حزب‌الله عامل خطر هستند.

وی یادآور شد: سخنانی که از نتانیاهو در رسانه‌ها منتشر شد که از اسرائیل بزرگ صحبت کرده است و عراق، سوریه، ترکیه و عربستان و کشورهای دیگری هم در این طرح قرار دارد.

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه روند تجاوز رژیم صهیونیستی برپایه یک فضاوت و حکم دادن خودخوانده است، اظهار کرد: در این حکمی که رژیم صهیونیستی برای خود صادر می‌کند گناهکار و بی‌گناه را باهم می‌کشد و آمریکا و اروپا از او حمایت می‌کنند این روند را هیچ عقل انسانی و چارچوب روابط بین‌المللی نمی‌پذیرد در گوشه‌ای اگر یک نفر درست یا غلط زندانی شود، زمین و زمان را بهم می‌دوزند که حقوق بشر را نادیده گرفته‌اید در غزه بچه‌های بیگناه را تا گرسنگی تا پای مرگ بردهاند و کودکان بسیاری هم از گرسنگی شهید شده‌اند اما بی‌تفاوتند و هرروز هم از اسرائیل حمایت می‌کنند.

پزشکیان با تأکید بر اینکه برگزاری نشست قطر می‌تواند آغاز اقداماتی باشد که انسجام و تأمین امنیت منطقه و برقراری صلح را در پی داشته باشد، اظهار کرد: این روند می‌تواند از تباطات اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و علمی را هم در بین کشورهای اسلامی افزایش دهد و اختلافات مسلمانان نیز برطرف شود. روند اسامی نامنی و بی‌ثباتی در منطقه خود صهیونیست‌ها هستند نه کس دیگر و این را همه دیدند.

نماینده ایران در نشست ژنو:

اقدامات اسرائیل در قطر باعث بی ثباتی منطقه و تهدید صلح جهانی است

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد در ژنو با محکوم کردن تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی علیه قطر هشدار داد که در صورت ادامه بی‌عملی جامعه جهانی، تجاوز و توسعه‌طلبی این رژیم همچون «غده‌ای سرطانی» گسترش خواهد یافت و امنیت کل منطقه را تهدید می‌کند.

به گزارش پیام آشنا، علی بحرینی طی سخنانی در نشست اضطراری شورای حقوق بشر سازمان ملل تصریح کرد: «این تجاوز پیامی روشن دارد نه برای رژیمی که تاریخ آن مملو از نسل‌کشی نظام مند تجاوزات پیاپی و غرور پوچ در ارتکاب این جنایات است، بلکه برای همه ما یک هشدار جدی است که بی عملی و شکست ما در حمایت از اصول قانونی و اخلاقی موجب شده که یک موجودیت شیطانی در حال نابودی نظم و امنیت جهانی باشد.»

وی افزود: «این رژیم آبا تاید نه به حقوق بین‌الملل پایبند است، نه زبان ملت‌های متمدن را می‌فهمد و نه به مذاکره، صلح و ثبات باور دارد. توقف دو هفته‌ای جنایات و عملیات نسل‌کشی رژیم اسرائیل تنها زمانی رخ داد که نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران وارد عمل شد. اگر جامعه جهانی واکنشی جدی نشان ندهد، تجاوز و توسعه‌طلبی اسرائیل بدون مانع ادامه یافته، همچون غده‌ای سرطانی گسترش پیدا کرده و تهدیدی برای همه کشورهای منطقه خواهد بود. ما موظفیم در کنار مردم خود و بشریت با هر ابزاری که لازم باشد، دفاع کنیم.»

سفیر ایران تاکید کرد: «ما مجدداً به همبستگی همه جانبه ملل با مردم و دولت قطر تاکید و از همه طرح‌ها و ایده‌هایی پاسخگو نمودن اسرائیل حمایت می‌کنیم.»

نشست اضطراری شورای حقوق بشر سازمان ملل با عنوان «بررسی تجاوز نظامی رژیم اسرائیل علیه دولت قطر» دیروز سه‌شنبه (۲۵ شهریور ۱۴۰۴) در مقر سازمان ملل در ژنو برگزار شد. این نشست بنا به درخواست گروه کشورهای اسلامی و دولت قطر و در واکنش به حمله ۱۸ شهریور رژیم صهیونیستی به خاک قطر تشکیل شد.

در آغاز جلسه، مریم بنت علی بن ثانیه آل‌مسند وزیر مشاور در امور همکاری‌های بین‌المللی قطر با تشریح ابعاد حمله اخیر، این اقدام را نقض آشکار حاکمیت و تمامیت ارضی کشورش دانست و آن را تهدیدی جدی علیه صلح و ثبات منطقه‌ای و بین‌المللی عنوان کرد.

گروه کشورهای اسلامی در بیانیه‌ای مشترک، تجاوز رژیم صهیونیستی به قطر را محکوم و آن را نقض منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل و حملاتی مستقیم به روند میانجی‌گری قطر در بحران انسانی فلسطین خواندند. این کشورها هشدار دادند که اقدام تحریک‌آمیز اسرائیل خطر تشدید تنش‌های منطقه‌ای را به همراه دارد و جامعه جهانی باید این رژیم را به توقف حملات و پاسخگویی وادار کند. کشورهای اروپایی، آفریقایی و آمریکای لاتین نیز این حملات را غیرقانونی و غیرقابل قبول توصیف کردند.

اجلاس دوحه؛ از کلام تا خلأ قدرت

اجلاس اضطراری سران کشورهای عربی–اسلامی در دوحه در واکنش به تجاوز رژیم صهیونیستی به خاک قطر برگزار شد. اگرچه بیانیه پایانی سرشار از محکومیت و هشدار بود، اما فقدان هرگونه اقدام عملی نشان داد که فاصله میان شعار و عمل در جهان عرب–اسلامی همچنان عمیق است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از نورنیوز: نشست اضطراری سران کشورهای اسلامی و عربی در دوحه درست در لحظه‌ای حساس برگزار شد؛ زمانی که حمله مستقیم اسرائیل به خاک قطر، نه تنها امنیت این کشور، بلکه نظم منطقه‌ای را به چالش کشید. نتانیاهو با این اقدام پیام روشنی مخابره کرد: «برای ما تفاوتی میان دوست و دشمن آمریکا وجود ندارد.»

این گزاره، تصور پیشین را که رژیم تنها به محور مقاومت یا کشورهای ضدقطب آمریکا حمله می‌کند، باطل کرد. قطر – شریک راهبردی واشنگتن، میزبان پایگاه‌های نظامی آمریکا و کشوری که به‌مثابه عضو ناتوی غیررسمی شناخته می‌شود – هدف مستقیم حمله قرار گرفت و آمریکا به‌جای دفاع قاطع، تنها به ابراز «اظهار ضایتی» بسنده کرد.

بیانیه پایانی؛ سیلی از محکومیت‌ها، غیبت ابزارهای فشار

بیانیه پایانی اجلاس در ظاهر محکم بود: محکومیت شدید تجاوز اسرائیل، حمایت از قطر در تهدیدات مکرر نتانیاهو و تأکید بر اقدام فوری بین‌المللی. حتی پیشنهادهایی چون تعلیق عضویت اسرائیل در سازمان ملل یا اجرای احکام دادگاه بین‌المللی مطرح شد.

اما آنچه غایب ماند، اقدام عملی بود نه سخنی از قطع روابط سیاسی، نه تهدید به تحریم اقتصادی، و نه حتی تعلیق همکاری‌های امنیتی با تل‌آویو. کشورهای موسوم به «محور سازش» با احتیاطی آشکار، حاضر نشدند هزینه‌ای واقعی در حمایت از قطر یا فلسطین بپردازند. این تناقض، اجلاس دوحه را بیش از آنکه به نمایش «وحدت اسلامی» بدل کند، به آیینه‌ای از تشتت و ضعف عملی کشورهای عربی–اسلامی تبدیل ساخت.

موضع ایـران: رد راه‌حل دو دولتـی و تأکید بر همه‌پرسی

در میانه این فضای مبهم، ایران موضعی صریح اتخاذ کرد. وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی در بیانیه‌ای تأکید کرد که راه‌حل موسوم به «دو دولتی» مسئله فلسطین را حل نخواهد کرد. تهران بار دیگر تنها راه‌حل واقعی را تشکیل یک دولت دموکراتیک واحد دانست که از طریق همه‌پرسی با مشارکت تمامی فلسطینیان – چه ساکنان داخل سرزمین‌های اشغالی و چه آوارگان – ایجاد شود.

ایران همچنین هشدار داد که پیوستن به اجماع بیانیه دوحه نباید به معنای شناسایی ضمنی یا صریح رژیم صهیونیستی تلقی شود. در عین حال، تهران یادآور شد که ایالات متحده – با توجه به سابقه جانبداری از تل‌آویو – نمی‌تواند به‌عنوان میانجی معتبر یا بی‌طرف شناخته شود.

سقوط نقش آمریکا در میانجی‌گری

حمله به قطر بیش از هر چیز نقش آمریکا را زیر سؤال برد. ایالات متحده، با وجود قرارداد دفاعی دو جانبه، با دوحه و حضور پایگاه‌های نظامی در خاک این کشور، نتوانست یا نخواست از متحد خود دفاع کند. سامانه‌های پدافندی گران‌قیمت آمریکا تنها نظاره‌گر بودند و واشنگتن، در بهترین حالت، مدعی شد «دیر مطلع شده» است.

این رویداد، ستون «اعتماد» در روابط منطقه‌ای با آمریکا را لرزاند. برای بسیاری از کشورهای جنوب خلیج فارس، پیام روشن بود: اگر حتی قطر – متحد نزدیک واشنگتن – از حمایت عملی محروم است، دیگران نمی‌توانند به تعهدات آمریکا دل ببندند. این تحول به تعبیر تحلیل‌گران، آغاز پایان نقش آمریکا به‌عنوان میانجی یا ضامن امنیت در منطقه است؛ نقشی که در شش دهه گذشته، هرچند جانبدارانه، دست‌کم ظاهر بی‌طرفی داشت.

استراتژی زورمحور اسرائیل

رفتار نتانیاهو نشان داد که رژیم صهیونیستی به‌دنبال تثبیت نظمی زورمحور در منطقه است؛ نظمی که در آن، تل‌آویو قدرت برتر محسوب شود و همه کشورها – چه متحد آمریکا باشند چه رقیب – مجبور به تبعیت شوند. وضعیت کنونی سوریه و لبنان الگویی است که اسرائیل برای کل منطقه می‌بیند: کشورهایی گرفتار بحران داخلی، با توان بازدارندگی محدود، و در معرض تهدیدائمی.

این حمله به قطر، در سطحی راهبردی، قفل جدیدی را گشود؛ اکنون حمله مستقیم به هر کشور عربی یا اسلامی – حتی متحدان آمریکا – دیگر خط قرمز تلقی نمی‌شود. همین امر، احتمال تکرار سناریوهای مشابه در آینده را افزایش داده است.

پیامی که از قطر به سراسر منطقه مخابره شد

این تحول سه پیام کلیدی برای منطقه دارد:

فروپاشی اعتماد به چتر امنیتی آمریکا: قرارداد‌های دفاعی با پایگاه‌های نظامی واشنگتن قادر به جلوگیری از تجاوز اسرائیل نیستند.

تقویت گفتمان مقاومت در غیاب حمایت خارجی، تنها اتکا به توان بومی و بازدارندگی داخلی می‌تواند مصونیت ایجاد کند.

تشدید بی‌ثباتی منطقه‌ای: حمله به قطر نمونه‌ای است که می‌تواند دیگر کشورهای عربی و اسلامی را نیز در معرض تهدید مستقیم قرار دهد.

چگونه می‌توان قواعد بازی را بر هم زد؟

در چنین شرایطی، چند مسیر راهبردی پیش روی کشورهای اسلامی قرار دارد:

افزایش بازدارندگی نظامی: جلوگیری از ضربات غافلگیرانه تنها با آمادگی دائمی و پاسخ کوبنده در همان لحظه ممکن است.

کاهش وابستگی به آمریکا: تجربه قطر نشان داد که واشنگتن شریک قابل اتکایی نیست. کشورهای منطقه باید به سوی اتحاد بومی و همکاری واقعی اسلامی حرکت کنند.

تضعیف پیوندهای اسرائیل با کشورهای سازشکار: که در صورت کاهش، موقعیت منطقه‌ای اسرائیل را متزلزل خواهد کرد.

از کلام تا اقدام: شکاف پرنشدنی

اجلاس دوحه، به‌جای آنکه صحنه «همایش اتحاد اسلامی» باشد، بار دیگر واقعیت تلخ سیاست منطقه‌ای را آشکار کرد: شکاف عمیق میان شعار و عمل. رژیم صهیونیستی نشان داد که هیچ کشوری – حتی متحدان آمریکا – از تجاوزاتش مصون نیست و واشنگتن نیز توان یا اراده مهار آن را ندارد.

تنها راه واقعی، اتکا به قدرت درونی، بازدارندگی عملی و اتحاد واقعی اسلامی است. هرگونه خوش‌بینی به صهیونیستی نشان داد که هیچ کشوری – حتی متحدان آمریکا – از تجاوزاتش مصون نیست و واشنگتن نیز توان یا اراده مهار آن را ندارد.

تنها راه واقعی، اتکا به قدرت درونی، بازدارندگی عملی و اتحاد واقعی اسلامی است. هرگونه خوش‌بینی به صهیونیستی نشان داد که هیچ کشوری – حتی متحدان آمریکا – از تجاوزاتش مصون نیست و واشنگتن نیز توان یا اراده مهار آن را ندارد.

تنها راه واقعی، اتکا به قدرت درونی، بازدارندگی عملی و اتحاد واقعی اسلامی است. هرگونه خوش‌بینی به صهیونیستی نشان داد که هیچ کشوری – حتی متحدان آمریکا – از تجاوزاتش مصون نیست و واشنگتن نیز توان یا اراده مهار آن را ندارد.